

3.3.2 Nařízení Brusel Ibis

Působnost nařízení v části o uznání a výkonu

Působnost nařízení Brusel Ibis jsme si podrobně rozebrali v části o mezinárodní příslušnosti. Na tomto místě si uvedeme pouze specifika týkající se části o uznání a výkonu. Pokud jde o **věcnou působnost**, nařízení dopadá na uznání a výkon soudních rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních ve smyslu článku 1 nařízení. Použije se tehdy, je-li o uznání a výkon žádáno v některém členském státě EU (**územní působnost**). Existence bydliště žalovaného v členském státě, která byla nezbytná pro **osobní působnost** části o příslušnosti, není v části o uznání a výkonu rozhodující. Tady je relevantní pouze skutečnost, že soudní rozhodnutí pochází z jiného členského státu EU. To, že rozhodnutí pochází z jiného státu, je také jediným relevantním mezinárodním prvkem pro tuto část. Nezkoumá se, odkud například pocházejí účastníci řízení, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno. *Nařízení Brusel Ibis v části o uznání a výkonu dopadá na situaci, kdy je v ČR žádáno o uznání a výkon německého rozhodnutí vydaného v řízení mezi českým a německým podnikatelem. Dopadá ale i na situaci, kdy by bylo v ČR žádáno o uznání a výkon například slovenského rozhodnutí vydaného v řízení mezi chorvatským a srbským podnikatelem.*

Zůstává nám **časová působnost** nařízení. Nařízení Brusel Ibis bude možné použít na uznání a výkon pouze takových rozhodnutí, která budou vydána v řízeních, která budou zahájena 10. 1. 2015 nebo později. Pokud je řízení, ze kterého rozhodnutí vzešlo, zahájeno před tímto datem, použije se nadále nařízení Brusel I.

Uznání a výkon rozhodnutí podle nařízení v obecné rovině

Uznání a výkon rozhodnutí jsou v nařízení Brusel Ibis upraveny v kapitole III, tj. v člancích 36 až 57. Jak již bylo uvedeno výše, jedná se o fázi, ve které již bylo dříve vydáno rozhodnutí v jednom členském státě (nazvěme jej státem původu, resp. státem A) a toto rozhodnutí chceme uplatnit v členském státě jiném (stát výkonu, resp. stát B). Abychom toho dosáhli, musíme ve státě B požádat o uznání a výkon cizího soudního rozhodnutí.

V části této publikace pojednávající o jednotném výkladu nařízení Brusel Ibis jsme si rovněž uvedli, že výklad konkrétních pojmů musí být výkladem

autonomním (tj. zde zásadně výklad Soudního dvora). Výklad nemůže být prováděn v rámci právního řádu některého členského státu. Nejinak je tomu i u uznání a výkonu rozhodnutí podle nařízení Brusel Ibis. Tento fakt musíme mít neustále na paměti a upozorňuje nás na to již článek 2 písm. a), který definuje pojem **rozhodnutí** pro účely kapitoly III, a to jako každé rozhodnutí vydané (státním, nikoliv např. rozhodčím) soudem členského státu bez ohledu na jeho označení (rozsudek, usnesení, apod.) Se zřetelem na čtvrtou kapitolu nařízení Brusel Ibis (viz dále) pod tento pojem nespadají veřejné listiny a soudní smíry.

Podle nařízení Brusel I bylo uznání a výkon rozhodnutí řízením s prohlášením vykonatelnosti (exequatur). Aby mohlo dojít k výkonu cizího soudního rozhodnutí, muselo ve státě výkonu nejprve dojít k jeho uznání a prohlášení za vykonatelné. Nařízení Brusel I tedy rozeznává proces uznávání rozhodnutí a proces jeho prohlášení za vykonatelné (ve spojení s jeho výkonem). Nařízení Brusel Ibis však proces prohlášení rozhodnutí za vykonatelné zrušilo a rozeznává pouze uznání a samotný výkon.

Uznávání rozhodnutí podle nařízení Brusel Ibis

Uznávání rozhodnutí je v nařízení Brusel Ibis pojato jako neformální. K uznání cizího soudního rozhodnutí tak není vyžadováno žádné zvláštní řízení. *Pokud budeme chtít rozhodnutí vydané v členském státě A vykonat v členském státě B, požádáme rovnou o jeho výkon.* Pouze v případě, kdy se stane sporné, jestli má být rozhodnutí uznáno, může každá dotčená strana podat návrh na vydání rozhodnutí o neexistenci důvodů pro odepření uznání. Každá dotčená strana může rovněž podat návrh na odepření uznání. Tato řízení budou probíhat podle stejných pravidel, a to pravidel pro řízení o odepření výkonu (viz dále).

Důvody pro odepření uznání rozhodnutí jsou uvedené v článku 45 nařízení Brusel Ibis a jsou stejné jako důvody pro odepření výkonu. Tyto důvody soud přezkoumává pouze při návrhu strany buď v řízení o vydání rozhodnutí o neexistenci důvodů pro odepření uznání nebo v řízení o odepření uznání nebo v řízení o odepření výkonu. *Pokud požádáme o výkon rozhodnutí vydaného v členském státě A v členském státě B, nebude v rámci tohoto řízení soud zásadně přezkoumávat, zda jsou dány důvody pro odepření jeho uznání.*